

Okunniga beslutsfattare är rovdjurens värsta fiende

DET RESES OFTA ANSPRÅK på lokalt bestämmande i rovdjursfrågan. De som ”drabbas” av rovdjuren är också de som bör ha störst rätt att bestämma över rovdjurspolitiken menar man.

Sällan hörs att de som bor i glesbygd och är positivt inställda till rovdjur bör ha större inflytande.

Ofta antas rovdjur per definition innebära något negativt för människor som bor i glesbygd. Trots det relativt begränsade antal stora rovdjur vi har i Sverige i dag, sett i relation till landets yta tycks de, enligt vissa företrädare, orsaka oöverstigliga problem.

I BÖRJAN AV HÖSTEN genomförde Sveriges Samarbetsforum i Rovdjursfrågor (SSiR), debatter på ett antal platser i Sverige, och strax efter hölls även ett rovdjursmöte i Järnboås (anordnat av LRF, centern och Jägarnas Riksförbund), som ligger i den del av Bergslagen där varg tagit ett större antal får under sommaren.

Karaktäristiskt för dessa möten är en mer eller mindre total avsaknad av korrekta och uppföljningsbara faktauppgifter, våldsamma överdrifter, aggressiva övertoner och en snarast religiös anstrykning när det gäller tron på vad som framställs av fullständigt osakliga varg- och/eller rovdjursmotståndare i en eller annan skepnad.

PÅ ETT FÖRSLAGET SÄTT väver SSiR och ibland även någon lokal falang in rovdjuren i den allmänna glesbygdproblematiken och erbjuder en förstående famn som värnar om dessa försummade områdets och människors intressen.

Det kanske mest beklämmande är vissa av de politiker som, ofta i total avsaknad av några som helst bakgrundsfakta om rovdjur, uttalar sig i dessa sammanhang.

På ett möte argumenterade en riksdagsledamot engagerat för någon form av mer eller mindre allmän vargjakt – utan att ha någon som helst uppfattning om hur många vargar det finns i landet!

Vid ett flertal tillfällen har jag hört kommunpolitiker lägga sig platt och utan att blygas säga precis det publiken vill höra – det vill säga att de inte vill ha någon varg i just sin kommun!

I Uppland har Östhammar rent av, i ett enigt fullmäktige, nyligen beslutat att ”en vargstamsetablering bör hindras i kommunen”.

MED DETTA INTE SAGT att jag inte är medveten om hur oerhört viktigt det är

med regionalt inflytande och förankring i rovdjurspolitiken. Men det krävs kraft att våga gå emot vad som kan uppfattas som en lokal, politisk korrekt uppfattning.

I Norge talar situationen för järv och lo sitt tydliga språk om vad en alltför långtgående decentralisering kan få för konsekvenser för rovdjuren.

Lokala jervenämnder beslutar om en häpnadsväckande hög skydds jakt på järv och när det gäller lodjur beslutas avskjutningen på länsnivå. En nationell översikt saknas och det norska lobeståndet har under de senaste sex åren minskat dramatiskt.

SJÄLVKLART FINNS DET även berättigade inslag i kritiken mot rovdjursförvaltningen i Sverige. Den allmänt kritiserade §28 i skydds jaktstiftningen är för otydlig i dag och behöver ändras.

Det står alltmer klart att samhällets tilldelning av medel till förebyggande åtgärder för att skydda tamdjur är otillräcklig. Efterfrågan blir allt större på SRFs ”stängselavdelning”, och under hösten har våra medlemmar rest landet runt till olika tamdjursägare för att sätta upp stängsel.

Och fler står i kö.

Drabbade och oroliga tamdjursägare kan utgöra en tacksam grogrund för SSiR och deras anhang när det gäller att få gehör för löst grundade och orimliga argument i rovdjursdebatten.

I sammanhanget är det dock viktigt att hålla i minnet att totalt knappt 500 tamdjur (exklusive renar) togs av rovdjur förra året, varav 170 av varg och 200 av lodjur.

LÖSNINGEN ÄR DOCK INTE omedelbar lokal bestämmanderätt i skydds jaktstiftningen – utan mer resurser till och dialog om förebyggande åtgärder mot rovdjursskador!

Det är inte primärt rovdjuren som utarmar den svenska glesbygden. Denna utarmning styrs av helt andra politiska, mekanismer ovanpå vilka rovdjuren – med lite listig demagogi – kan bli droppen som urholkar bägaren.

ANN DAHLERUS

FOTO: KENT-ÅKE GUSTAVSSON

Våra Rovdjur ges ut av Svenska Rovdjursföreningen och kommer ut fyra gånger/år

Adress

Box 144, 793 24 Leksand

Telefon och fax

0247-103 42

E-post

rovdjursforeningen.s@telia.com

Hemsida

www.rovdjur.se

Medlemsavgift

200 kr, familjemedlem 30 kr, betalas till bg 5509-3876 eller pg 149 42-7. För medlemmar boende utomlands tillkommer 50 kr i porto.

REDAKTION

Jenny Jewert
Sköldungag 59
753 36 Uppsala

Telefon

073-642 32 02
018-26 04 03

E-post

jenny.jewert@comhem.se

Ansvarig utgivare

Björn Ljunggren

Redaktör

Jenny Jewert

I redaktionen

Lars Björkvall
Ann Dahlerus
Karin Ericson
Tatjana Kontio

Annonser

Prislista på begäran
Kontakta redaktionen

Manusstopp

Våra Rovdjur nr 1 2004
15 januari 2004

Tryck

Ljungbergs tryckeri, Klippan

Upplaga

4 000 ex, ISSN 1102-6111

Omslaget

foto: Staffan Widstrand